

Мария Илиева

Искра

Простряла длани над камината,
събирам сълзи от очите ти...
В нощта разравям въглени.
Пропука тишината,
неволно се роди искра.
Проблеснаха очите ти
под моята ръка.
В огнището
мирише на смола.
И топло.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10153>]